

нача́ла суть доброде́тели, сна́де подвижаетъ на́съ къ
 благимъ, сїа же оудержаетъ ны́ш всакаго сл. 'Б-
 ще же и́шсообщенія съ злонравными да сохранимъ
 дѣты на́шѧ да не настыкнѹтъ блестемъ и́хъ. Семъ
 ны́и Піфагоръ въ гаданіяхъ свойхъ оучитъ, иже
 азъ здѣ съ толкованіемъ приложъ, икоша къ преспѣ-
 лнію, и оумноженію доброде́тели сѣлѡходатай-
 ствѹща: Не южди меленѹры, єже
 знаменуетъ: съ нечестивымъ общенія не ищи.
 Равномърію держисѧ: внимай пра-
 вдѣ, и предѣли єж не преходи. На хиникъ
 не сѣди: вѣжій праздности, и шицдныихъ
 пециа. Не дай вѣкомъ десни-
 цъ твою: не дрожисѧ безразсудно ни съ
 кимъ. Тѣсный перстень не носи:
 живота течениe свободно дати будетъ. "Огнь
 съ желѣзомъ не прожаръши: сърдца
 раздраженнаго не перевозмѹти. Не южди
 сърдца: не мучисѧ грызущими печалими. Ши-
 бовъ въздержисѧ: не проси влады-
 чества: (древній бо бѣзъ оупотреблѧхъ во из-
 браніи начальнихъ свойхъ.) Не влагай и -